

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2010

N:o 1016—1025

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1016	Laki tavaramerkkilain muuttamisesta	3193
1017	Laki Etelämannerta koskevaan sopimukseen liittyvän ympäristönsuojelupöytäkirjan liitteen VI lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	3195
1018	Laki Etelämannerta koskevaan sopimukseen liittyvän ympäristönsuojelupöytäkirjan liitteen II lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	3196
1019	Laki Etelämannerta koskevan sopimuksen IX artiklan mukaisen sopimuspuolten konsultatiivikouksen hyväksymän toimenpiteen 4(2004) lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	3197
1020	Laki Etelämantereen ympäristönsuojelusta annetun lain muuttamisesta	3198
1021	Laki rikoslain 48 a luvun muuttamisesta	3205
1022	Valtioneuvoston päätös valtioista ja alueista, joiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä ja selvittämistä koskevat säännökset eivät vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetussa laissa tarkoitettuja kansainvälisiä velvoitteita	3206
1023	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työntekijän eläkelain 82 §:ssä tarkoitetun elinaikakertoimen antamisesta	3207
1024	Oikeusministeriön asetus tietojen merkitsemisestä oikeushallinnon valtakunnallisen tietojärjestelmän ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään	3208
1025	Verohallinnon päätös vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	3211

N:o 1016

Laki

tavaramerkkilain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tavaramerkkilain (7/1964) 14 §:n 1 momentin 11 kohta sekä 31 ja 56 f §, sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 1 momentin 11 kohta laissa 56/2000, 31 § laeissa 39/1993 ja 1715/1995 sekä 56 f § laissa 1715/1995, seuraavasti:

14 §

Tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä:

11) jos rekisteröinnille on maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 14 artiklassa, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yh-

teisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 491/2009 118 l artiklassa tai tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 23 artiklassa tarkoitettu este.

HE 58/2010
TaVM 14/2010
EV 127/2010

31 §

Tavaramerkin hakijalla, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Euroopan talousalueella asuva asiamies, joka on oikeutettu edustamaan häntä hakemusta koskevissa asioissa.

Rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Euroopan talousalueella asuva asiamies, joka on oikeutettu edustamaan häntä tavaramerkkiä koskevissa asioissa ja jolla on oikeus hänen puolestaan ottaa vastaan haasteen tiedoksiantoja, kutsuja ja muita asiakirjoja tavaramerkkiä koskevissa asioissa lukuun ottamatta rikosasioita koskevaa haastetta ja määräystä, jolla asianosainen on velvoitettu henkilökohtaisesti saapumaan oikeuteen. Tavaramerkin haltijan asiamiehestä on tehtävä merkintä tavaramerkkirekisteriin.

Jollei tavaramerkin hakijalla tai rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla ole asianmukaisesti valtuutettua asiamiestä, on rekisteriviranomaisen hakijan tai merkin haltijan viimeksi ilmoitettua osoitetta käyttäen kehoitet-

tava tätä tekemään oikaisu määräajassa uhalla, että hakemus katsotaan peruutetuksi tai merkki poistetaan rekisteristä. Jollei rekisteriviranomaisen tiedossa ole hakijan tai merkin haltijan osoitetta, kuulutetaan asiasta tavaramerkkilehdessä.

Väitteentekijällä, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Euroopan talousalueella asuva asiamies, joka edustaa väitteentekijää väiteasiassa.

Asiamiehenä voi olla myös yhteisö, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueella.

56 f §

Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltija, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, haluaa antaa lausuman patentti- ja rekisterihallitukselle, hänen tulee käyttää Euroopan talousalueella asuvaa asiamiestä. Asiamiehenä voi olla myös yhteisö, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Anni Sinnemäki*

N:o 1017

L a k i

**Etelämannerta koskevaan sopimukseen liittyvän ympäristönsuojelupöytäkirjan liitteen
VI lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Etelämannerta koskevaan sopimukseen liittyvän ympäristönsuojelupöytäkirjan Tukholmassa 14 päivänä kesäkuuta 2005 tehdyn liitteen VI lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 1018

L a k i

**Etelämannerta koskevaan sopimukseen liittyvän ympäristönsuojelupöytäkirjan liitteen II
lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Etelämannerta koskevaan sopimukseen liittyvän ympäristönsuojelupöytäkirjan Baltimossa 17 päivänä huhtikuuta 2009 tehdyn liitteen II lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 1019

Laki

Etelämannerta koskevan sopimuksen IX artiklan mukaisen sopimuspuolten konsultatiivikokouksen hyväksymän toimenpiteen 4(2004) lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Etelämannerta koskevan sopimuksen IX artiklan mukaisen sopimuspuolten konsultatiivikokouksen Kapkaupungissa 4 päivänä kesäkuuta 2004 hyväksymän toimenpiteen 4(2004) lainsäädännön alaan kuuluvat mää-

räykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 1020

Laki

Etelämantereen ympäristönsuojelusta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan Etelämantereen ympäristönsuojelusta annetun lain (28/1998) 39 ja 42 §, *muutetaan* 2 §:n 4 kohta, 3 §:n 4 kohdan d alakohta ja 5 kohta, 7 ja 12 §, 13 §:n 1 momentti, 14 ja 15 §, 18 §:n 1 momentti, 19 §:n 1 momentti, 20 §:n 2 ja 3 momentin johdantokappale, 21 §:n 2 momentin 2 kohta ja 3 momentin johdantokappale sekä 1 kohta, 22 §:n 3 momentti, 23 ja 24 §, 25 §:n 2 momentin johdantokappale ja 4 momentti, 28 §:n 1 ja 2 momentti, 30 §, 34 §:n 1 momentin johdantokappale, 36 §:n 3 ja 4 momentti, 37 ja 38 §, 40 §:n 1 momentin 2 kohta ja 41 § sekä
lisätään 3 §:ään uusi 6—11 kohta, 21 §:n 2 momenttiin uusi 3 kohta, jolloin nykyinen 3 kohta siirtyy 4 kohdaksi, lakiin uusi 6 a luku ja 36 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

4) ulkomaiseen luonnolliseen henkilöön, oikeushenkilöön, alukseen tai ilma-alukseen, joka osallistuu toimintaan, jolla on tämän lain mukainen lupa.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

d) muuta toimintaa, josta seuraa Etelämanteräalueella alkuperäisenä esiintyvän eliölajin tai populaation elinympäristön merkittävä haitallinen muutos;

5) *mineraaliesiintymällä* kaikkia elottomia ja uusiutumattomia luonnonvaroja;

6) *ympäristöonnettomuudella* Etelämanterä koskevan sopimuksen VII artiklan 5

kappaleen mukaan ennakolta ilmoitettavasta tieteellisestä tutkimusohjelmasta, matkailusta tai muusta valtion nimissä tapahtuvasta tai valtiosta riippumattomasta toiminnasta aiheutunutta tapahtumaa, joka johtaa tai välittömästi uhkaa johtaa merkittäviin haitallisiin vaikutuksiin Etelämanteräalueella;

7) *toiminnanharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka järjestää 3 kohdan mukaista toimintaa;

8) *torjuntatoimilla* sellaisia kohtuullisia toimia, jotka suoritetaan ympäristöonnettomuuden vaikutusten välttämiseksi, minimoimiseksi tai leviämisen estämiseksi;

9) *laivalla* jokaista meriympäristössä toimivaa vesikulkuneuvoa, mukaan lukien kantosiipialukset, ilmatyynyalukset, vedenalaiset alukset, kelluvat alukset ja kiinteät tai kelluvat alustat;

10) *erityisellä nosto-oikeudella* Kansainvälisen Valuuttarahaston määrittelemiä erityisiä nosto-oikeuksia;

11) *laivan vetoisuudella* laivan bruttovetoisuutta laskettuna vuoden 1969 kansainvälisen

aluksenmittausyleissopimuksen (SopS 31/1982) liitteeseen I sisältyvien vetoisuuden mittaussääntöjen mukaisesti.

7 §

Lupaviranomainen

Tämän lain mukainen lupaviranomainen on Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Valtion puolesta puhevaltaa 35 f §:ssä tarkoitettussa korvausasiassa käyttää lupaviranomainen.

Lupaviranomainen myös valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

12 §

Arviointiselostuksesta kuuleminen

Lupaviranomainen pyytää arviointiselostuksesta tai sen luonnoksesta tarpeelliset lausunnot. Lupaviranomainen voi tarvittaessa pyytää arviointiselostuksesta tai sen luonnoksesta lausunnon myös ulkomaisilta viranomaisilta ja asiantuntijalaitoksilta.

Lupaviranomainen varaa Etelämannerta koskevan sopimuksen IX artiklassa tarkoitettulle kokoukselle ja pöytäkirjan muille sopimuspuolille mahdollisuuden tehdä huomautuksia ympäristövaikutusten kokonaisarviointia koskevasta arviointiselostuksesta tai sen luonnoksesta.

Lupaviranomainen varaa luonnollisille henkilöille sekä sellaisille yhteisöille ja säätiöille, joiden pääasiallinen tarkoitus on niiden sääntöjen mukaan edistää ympäristönsuojelua, mahdollisuuden lausua mielipiteensä arviointiselostuksesta tai sen luonnoksesta.

13 §

Arviointiselostuksen esilläpitäminen

Lupaviranomaisen on pidettävä lupahakemukseen liitetty arviointiselostus tai sen luonnos nähtävillä vähintään 90 päivää siitä, kun se on otettu vastaan, ja varattava mahdollisuus esittää siihen huomautuksia.

14 §

Lupahakemus

Lupahakemukseen on liitettävä:

1) selvitys toimenpiteistä ympäristöonnettomuuksien ehkäisemiseksi ja torjuntavalmiuden ylläpitämiseksi;

2) 35 a §:ssä tarkoitettu torjuntasuunnitelma ja varautumissuunnitelma;

3) selvitys 35 a §:ssä tarkoitettua vakuutuksesta tai muusta taloudellisesta vakuudesta;

4) toimintaa koskeva 11 §:ssä tarkoitettu arviointiselostus tai sen luonnos; sekä

5) selvitys muista lupaharkinnan kannalta merkityksellisistä toimintaa koskevista seikoista siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

15 §

Lupahakemuksesta kuuleminen

Lupaviranomaisen on pyydettävä asian ratkaisemiseksi tarpeelliset lausunnot. Lupaviranomainen voi tarvittaessa pyytää lausunnon myös ulkomaisilta viranomaisilta ja asiantuntijalaitoksilta.

18 §

Lupapäätös

Lupapäätöksessä annetaan Etelämanneralueen ympäristön suojelemiseksi tarpeelliset määräykset. Lupapäätöksessä on yksilöitävä luvan saanut toiminta sekä sen ajankohta, paikka ja toteuttaja. Lupa on liitettävä tarpeelliset määräykset:

1) poikkeuksellisen tilanteen arvioimisesta ja siitä ilmoittamisesta;

2) ympäristöonnettomuuden vaikutusten torjumista koskevista toimista ja niitä koskevista harjoitteista;

3) 35 a §:n mukaisesta torjuntasuunnitelmasta, varautumissuunnitelmasta ja muista järjestelyistä;

4) poikkeuksellisten tilanteiden tilastoinnista ja raportoinnista;

5) toiminnanharjoittajan vakuutuksista tai muista taloudellisista vakuuksista;

6) tietojen vaihdosta ja yhteistyöstä ympäristöönnettomuuksista aiheutuvien haitallisten vaikutusten torjumiseksi;

7) varotoimista, joilla ehkäistään Etelämanneralueella esiintymättömien mikro-organismien tuominen vahingossa alueelle.

19 §

Lupapäätöksen ja siihen liittyvien asiakirjojen pitäminen esillä ja kansainvälinen tiedoksiantaminen

Lupaviranomaisen on asetettava lupapäätös ja siihen liittyvät asiakirjat nähtäville vähintään 60 päivää ennen toimenpiteen aloittamista Etelämanneralueella.

20 §

Lupapäätöksen muuttaminen ja peruuttaminen

Lupaviranomainen voi viran puolesta muuttaa lupapäätöstä, jos:

Lupaviranomainen voi viran puolesta peruuttaa luvan, jos:

21 §

Alkuperäisen eliöstön suojelu

Lupa 1 momentissa tarkoitettuun toimenpiteeseen voidaan myöntää, jos kysymys on:

2) näytekysilöiden hankkimisesta museoon, kasvitieteelliseen puutarhaan taikka muuhun vastaavaan laitokseen tai käyttötarkoitukseen;

3) näytekysilöiden hankkimisesta eläintarhaan; alkuperäisenä esiintyvän nisäkkään tai linnun ottamiseen lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos sitä ei ole saatavissa olemassa olevista tarhoista tai jos kyse on pakottavasta suojellullisesta tarpeesta; tai

Ennen luvan myöntämistä lupaviranomaisen on varmistettava, että:

1) Etelämanneralueella alkuperäisinä esiintyviä nisäkkäitä, lintuja, selkärangattomia eläimiä tai kasveja ei oteta enempää kuin on ehdottomasti välttämätöntä 2 momentissa säädetyn tarkoituksen kannalta;

22 §

Erityisesti suojeltavat eliölajit

Lupa erityisesti suojeltavaan lajiin kuuluvan eliön tappamiseen voidaan myöntää 2 momentissa säädetyn edellytyksin, jos muiden kuin tappavien tekniikoiden käyttäminen ei ole mahdollista.

23 §

Vieraiden eliölajien tuominen

Viljelykasvien ja niiden lisääntymiskelpoisten kasvinosien valvottuun käyttöön voidaan antaa lupa. Lupa voidaan antaa myös eliölajien valvottuun kokeelliseen käyttöön.

Luvassa on:

1) yksilöitävä tuotavat lajit ja mahdollisuuksien mukaan tuotujen yksilöiden lukumäärä sekä tarvittaessa ikä, sukupuoli ja tuomisen oikeuttava perustelu; sekä

2) määrättävä varotoimista, joihin on ryhdyttävä karkaamisen tai sen välttämiseksi, että tuotu kasvi tai eliö joutuu kosketuksiin eläimistön tai kasviston kanssa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske ruoan tuomista Etelämanneralueelle, jos ruoka säilytetään ja käsitellään valvotuissa olosuhteissa ja jos siipikarja- ja muut lintutuotteet tutkitaan etukäteen sairauksien leviämisen estämiseksi.

Luvansaajan tulee ryhtyä tarpeellisiin toimiin, jotta haitalliset seuraukset alkuperäiseläimistöille voitaisiin välttää.

24 §

Vieraiden eliölajien siirtäminen ja hävittäminen

Luvanhaltija on velvollinen ennen luvan

voimassaolon päättymistä siirtämään Etelämanneralueelle tuomansa eliön tai sellaisen 23 §:n 3 momentissa tarkoitetun siipikarja- tai muun lintutuotteen, jota ei ole käytetty, pois Etelämanneralueelta taikka hävittämään sen polttamalla tai muulla yhtä tehokkaalla tavalla.

Jokainen on velvollinen viipymättä hävittämään polttamalla tai muulla yhtä tehokkaalla tavalla sellaisen Etelämanneralueelle ilman lupaa tuodun eliön ja sen jälkeläiset, joka saattaa aiheuttaa vaaraa Etelämanneralueella alkuperäisenä esiintyvälle eliölle, taikka siirtämään vaaraa aiheuttavan eliön pois Etelämanneralueelta ellei siirto tai hävitys johdaisi suurempaan vahingolliseen ympäristövaikutukseen.

25 §

Erityissuojelualueet

Lupapäätökseen lupaviranomaisen on:

Lupaviranomainen pitää rekisteriä Etelämantereen erityissuojelu- ja hallinta-alueista sekä historiallisista paikoista ja muistomerkeistä.

28 §

Jätehuoltosuunnitelma

Lupaviranomainen hyväksyy kiinteälle tukikohdalle, kiinteälle työmaalle ja pysyvälle kenttäleirille jätehuoltosuunnitelman.

Lupaviranomainen tarkistaa ja tarvittaessa ajanmukaistaa suunnitelman vuosittain. Jätehuoltosuunnitelman sisällöstä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

30 §

Tarkemmat määräykset

Lupaviranomainen voi antaa yleisiä määräyksiä jätteen polttamiseksi Etelämanneralueella tarkoitettujen uunien päästöjen sisältämien epäpuhtauksien raja-arvoista ja niissä käytettävien laitteiden teknisistä vaatimuksista sekä jätteen muusta käsittelystä.

34 §

Alusten rakennetta ja vastaanottolaitteita koskevat säännökset

Lupaviranomaisen tulee ennen luvan myöntämistä varmistaa, että suomalaisessa aluksessa ja 2 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetussa ulkomaalaisessa aluksessa on riittävän suuret säiliöt seuraavien jätteiden ja aineiden varastointia varten:

6 a luku

Ympäristöonnettomuudet ja muut poikkeukselliset tilanteet

35 a §

Toiminnanharjoittajan yleiset velvollisuudet

Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin ympäristöonnettomuuksien aiheutumisen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi. Toimintapaikat ja kuljetusvälineet on varustettava ja niitä on käytettävä siten, että toiminta tapahtuu turvallisesti eikä siitä aiheudu haitallisia ympäristövaikutuksia. Toimenpiteet on sovitettava yhteen muiden Etelämantereella toimivien kanssa. Toimintaan osallistuva henkilöstö on koulutettava kaluston asianmukaiseen käyttämiseen ja toimintaan poikkeuksellisissa tilanteissa. Toiminnanharjoittajan on laadittava ympäristöonnettomuuksia ja niiden vaikutusten torjuntaa koskeva torjuntasuunnitelma.

Toiminnanharjoittajan on laadittava varautumissuunnitelma myös muihin poikkeuksellisiin tilanteisiin varautumiseksi. Suunnitelmasta on käytävä ilmi tarpeelliset toimenpiteet niiden henkilöiden terveyden ja turvallisuuden turvaamiseksi, joita lupa koskee. Suunnitelmaan tulee lisäksi sisältyä selvitys etsintä-, pelastus- ja evakuoitotoimenpiteistä onnettomuuksien varalta. Toiminnanharjoittaja voi sopia muiden toiminnanharjoittajien kanssa siitä, että toiminnanharjoittaja hyödyntää muiden toiminnanharjoittajien ylläpitämiä tämän momentin mukaisia järjestelyjä.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava ympäristöonnettomuuksista ja muista poikkeuksellisista tilanteista viipymättä valtioneuvos-

ton asetuksella säädettävälle viranomaiselle.

Toiminnanharjoittajalla tulee olla toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen riittävä vakuutus tai muu hyväksyttävä taloudellinen vakuus 35 c §:n 1 momentissa tarkoitetun taloudellisen vastuun kattamiseksi 35 e §:ssä asetettuihin rajoihin saakka. Toiminnanharjoittajan tulee lisäksi ylläpitää toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen riittävää vakuutusta tai muuta järjestelyä, joka kattaa kaikki etsintään, pelastamiseen, lääketieteelliseen hoitoon ja evakuointiin liittyvät kustannukset. Velvollisuus ylläpitää vakuutusta, vakuutusta tai muuta järjestelyä ei koske toiminnanharjoittajia, jotka toimivat valtion nimissä.

35 b §

Toimet ympäristöonnettomuuden vaikutusten torjumiseksi

Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä nopeisiin ja tehokkaisiin toimiin toiminnastaan aiheutuneen ympäristöonnettomuuden vaikutusten torjumiseksi.

Toiminnanharjoittaja voi lupaviranomaisen valtuutuksesta ryhtyä toimiin myös toisen toiminnasta aiheutuneen ympäristöonnettomuuden vaikutusten torjumiseksi, jos onnettomuudesta aiheutuu välitön uhka merkittävästä ja haitallisesta vaikutuksesta Etelämanteralueen ympäristölle.

35 c §

Toiminnanharjoittajan taloudellinen vastuu

Toiminnanharjoittaja, joka laiminlyö hänelle 35 b §:n 1 momentin nojalla kuuluvan velvollisuuden, vastaa torjuntatoimista aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta toimet suorittaneelle pöytäkirjan sopimuspuolelle tuottamuksestaan riippumatta.

Jos toiminnanharjoittaja on laiminlyönyt hänelle 35 b §:n 1 momentin nojalla kuuluvan velvollisuuden eikä kukaan pöytäkirjan sopimuspuolista ole ryhtynyt torjuntatoimiin, toiminnanharjoittaja on tuottamuksestaan riippumatta velvollinen maksamaan arvioituja torjuntatoimia vastaavan rahasumman Valtiokonttorille.

Milloin ympäristöonnettomuus on kahden tai useamman toiminnanharjoittajan aiheuttama, he vastaavat vahingosta yhteisvastuullisesti. Toiminnanharjoittaja, joka osoittaa, että ainoastaan osa ympäristöonnettomuudesta johtuu sen toiminnasta, vastaa ainoastaan tästä osuudesta.

Kun pöytäkirjan ympäristövastuuta koskevan VI liitteen 12 artiklassa tarkoitettu rahasto on perustettu, 2 momentissa tarkoitettu rahasumma on siirrettävä lupaviranomaisen ilmoituksesta mainittuun rahastoon.

35 d §

Vastuun poistavat perusteet

Toiminnanharjoittaja ei vastaa 35 c §:ssä tarkoitetuista kustannuksista, jos ympäristöonnettomuus johtuu:

1) ihmishengen tai turvallisuuden suojelemiseksi tarpeellisesta teosta tai laiminlyönnistä;

2) Etelämanteralueen olosuhteissa poikkeuksellisesta luonnonkatastrofista, jota ei voitu kohtuudella ennakoida, edellyttäen, että toiminnanharjoittaja on täyttänyt 35 a §:n mukaiset velvollisuutensa;

3) terrorismista; tai

4) toiminnanharjoittajaan kohdistuvasta oikeudettomasta hyökkäyksestä.

Lupaviranomaisen edellä 35 b §:n 2 momentin nojalla valtuuttamat tahot eivät vastaa ympäristöonnettomuudesta, joka on aiheutunut muun ympäristöonnettomuuden vaikutusten torjumiseksi tarpeellisista toimenpiteistä.

35 e §

Taloudellisen vastuun rajoitukset

Toiminnanharjoittajan taloudellisen vastuun enimmäismäärä on kolme miljoonaa erityistä nosto-oikeutta. Enimmäismäärä laskeaan kunkin toimijan ja ympäristöonnettomuuden osalta erikseen.

Jos laiva on ollut osallisena ympäristöonnettomuuden aiheuttaneeseen tapahtumaan, vastuun enimmäismäärä määräytyy seuraavasti:

1) vetoisuudeltaan alle 2 000 tonnin alus miljoona erityistä nosto-oikeutta;

2) vetoisuudeltaan yli 2 000 tonnin alus 1 kohdan mukainen vastuun määrä lisättyä seuraavasti:

a) jokaiselta 2 000 tonnin ylittävältä tonnilta 400 erityistä nosto-oikeutta 30 000 tonniin saakka;

b) jokaiselta 30 000 tonnin ylittävältä tonnilta 300 erityistä nosto-oikeutta 70 000 tonniin saakka;

c) jokaiselta 70 000 tonnin ylittävältä tonnilta 200 erityistä nosto-oikeutta.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, toiminnanharjoittaja voi rajoittaa vastuutaan muun kansainvälisen vastuunrajoitus-sopimuksen mukaisesti, jos mainitut rajoitukset ovat vähintään yhtä korkeat kuin 2 momentissa säädetään.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettuja vastuun rajoituksia ei sovelleta, jos toiminnanharjoittaja on menetellyt tahallisesti tai tuotamuksellisesti. Toiminnanharjoittajiin, jotka toimivat valtion nimissä, sovelletaan pöytäkirjan ympäristövastuuta koskevan VI liitteen 9 artiklan 2 kohdan mukaista vastuun rajoituksia koskevaa poikkeusta.

35 f §

Menettely korvausasiassa

Jos toiminnanharjoittaja ja torjuntatoimiin ryhtynyt pöytäkirjan sopimuspuoli eivät sovi torjuntatoimien korvaamisesta, torjuntatoimet suorittanut pöytäkirjan sopimuspuoli voi panna tätä koskevan asian vireille Vaasan hallinto-oikeudessa siten kuin hallintolainkäyttölain (586/1996) 69 §:ssä säädetään. Asia on pantava vireille kolmen vuoden kuluessa torjuntatoimien aloittamisesta tai siitä, kun torjuntatoimet suorittanut sopimuspuoli on saanut tietää tai sen olisi pitänyt tietää toiminnanharjoittajan henkilöllisyydestä riippuen siitä, kumpi näistä ajankohdista on myöhempi. Hakemus on jätettävä tutkimatta, jos torjuntatoimien aloittamisesta on kulunut vähintään 15 vuotta.

Jos toiminnanharjoittaja ja lupaviranomainen eivät sovi 35 c §:n 2 momentissa tarkoitettua asiasta, lupaviranomaisen on pantava korvausasia vireille siten kuin tämän pykälän 1 momentissa säädetään. Asia on pantava vireille 15 vuoden kuluessa siitä, kun lupavi-

ranomainen on saanut tiedon ympäristöönnettomuudesta.

Korvausasioiden hallintoriitamenettelyä koskevat säännökset eivät koske toiminnanharjoittajia, jotka toimivat valtion nimissä.

36 §

Hätätilanne

Edellä 1 momentissa tarkoitettua hätätilanteesta on ilmoitettava viipymättä yhteysviranomaiselle. Yhteysviranomaisena toimivasta viranomaisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Yhteysviranomainen antaa hätätilanteessa tehdyistä toimista pöytäkirjan määräysten mukaisesti tiedon kaikille pöytäkirjan muille sopimuspuolille ja pöytäkirjan 11 artiklassa tarkoitettulle komitealle.

Ympäristöönnettomuuksista ja muista poikkeuksellisista tilanteista säädetään 6 a luvussa.

37 §

Muutoksenhaku

Lupaviranomaisen tämän lain nojalla ratkaisemaan lupa-asiaan ja 28 §:ssä tarkoitettua jätehuoltosuunnitelmaa koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaisissa säädetään.

38 §

Viittaussäännös

Rangaistus 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun kiellon vastaisesti tehdystä ydinräjähteen räjäyttämisestä säädetään rikoslain (39/1889) 34 luvun 6 §:ssä. Rangaistus muusta tämän lain 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa sekä 32 tai 33 §:ssä tarkoitettua ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain 48 luvun 1—4 §:ssä. Rangaistus tämän lain 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettun kiellon vastaisesta kajoamisesta Etelämanteräalueen mineraaliesiintymään säädetään rikoslain 48 a luvun 3 a §:ssä.

40 §

Etelämanneralueen suojelurikkomus

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta

2) laiminlyö 5, 24, 26 tai 27 §:ssä, 34 §:n 2 momentissa, 35 §:ssä, 35 a §:n 3 momentissa taikka mainittujen säännösten nojalla annetussa säännöksessä tai määräyksessä tarkoitetun velvollisuuden tai

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *Etelämanneralueen suojelurikkomuksesta* sakkoon.

41 §

Toimivaltainen tuomioistuin

Tämän lain 38 ja 40 §:ssä tarkoitettussa asiassa toimivaltainen tuomioistuin on Helsingin käräjäoikeus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 1021

Laki**rikoslain 48 a luvun muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään rikoslain (39/1889) 48 a lukuun uusi 3 a § seuraavasti:

48 a luku

Luonnonvararikoksista

3 a §

*Laiton Etelämanneralueen mineraali-
esiintymään kajoaminen*

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta tutkii tai hyödyntää Etelämantereen ympäristönsuojelusta annetun lain 3 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua Eteläman-

neralueella olevaa mineraaliesiintymää muutoin kuin osana tieteellistä tutkimusta, on tuomittava *laittomasta Etelämanneralueen mineraaliesiintymään kajoamisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Laittomasta Etelämantereen mineraaliesiintymään kajoamisesta tuomitaan myös se, joka tahallaan etsii Etelämanneralueella olevaa mineraaliesiintymää muutoin kuin osana tieteellistä tutkimusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2011.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 1022

Valtioneuvoston päätös

valtioista ja alueista, joiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä ja selvittämistä koskevat säännökset eivät vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetussa laissa tarkoitettuja kansainvälisiä velvoitteita

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä päättänyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 22 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Valtiot ja alueet, joiden rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä ja selvittämistä koskevat säännökset eivät vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 17 §:ssä tarkoitettuja kansainvälisiä velvoitteita, ovat Iran ja Pohjois-Korea.

Tällä päätöksellä kumotaan 10 päivänä kesäkuuta 2010 annettu valtioneuvoston päätös (492/2010) valtioista ja alueista, joiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä ja selvittämistä koskevat säännökset eivät vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisestä ja selvittämisestä annetussa laissa tarkoitettuja kansainvälisiä velvoitteita.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 2 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Maahanmuutto- ja eurooppaministeri *Astrid Thors*

Neuvotteleva virkamies Jouko Huhtamäki

N:o 1023

**Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
työntekijän eläkelain 82 §:ssä tarkoitetun elinaikakertoimen antamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 19 päivänä toukokuuta 2006 annetun työntekijän eläkelain (395/2006) 83 §:n nojalla:

1 §	2 §
Työntekijän eläkelain 82 §:ssä tarkoitettu elinaikakerroin on 0,98689 vuonna 2011.	Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeri *Juha Rehula*

Hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 1024

Oikeusministeriön asetus**tietojen merkitsemisestä oikeushallinnon valtakunnallisen tietojärjestelmän ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään**

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2010

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään oikeushallinnon valtakunnallisesta tietojärjestelmästä annetun lain 372/2010 6 §:n nojalla:

1 §

Asetuksen soveltamisala ja suhde muuhun lainsäädäntöön

Tässä asetuksessa säädetään oikeushallinnon viranomaisten ilmoitusten ja ratkaisujen merkitsemisestä oikeushallinnon valtakunnallisen tietojärjestelmän ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään sekä niiden välittämisestä täytäntöönpanoa varten tai merkinnän tekemiseksi viranomaisen rekisteriin.

Sakon täytäntöönpanoa koskevista ilmoituksista säädetään sakon täytäntöönpanosta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (789/2002).

2 §

Tietojen oikeellisuuden varmentaminen

Oikeushallinnon viranomaisen on tietojen oikeudettoman muuttamisen estämiseksi annettava tietojen tallettamista koskevat käyttöoikeudet nimetyille henkilöille sekä valvottava käyttöoikeuksien käyttöä. Ilmoitus ratkaisusta on varmennettava tallettamalla rat-

kaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään ilmoituksen laatijan nimi tai käyttämällä muita keinoja ilmoituksen tekijän todentamiseksi. Merkinnät, jotka toimivat täytäntöönpanoasiakirjana muussa viranomaisessa, on tarkistettava ennen niiden saattamista muiden saataville.

3 §

Tietojen merkitseminen tietojärjestelmään

Oikeushallinnon valtakunnalliseen tietojärjestelmään liittyneiden oikeushallinnon viranomaisten on talletettava tekemänsä ratkaisu tai sen tuomiolauselma ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään sekä tehtävä siihen ratkaisemastaan asiasta ne merkinnät, jotka ovat tarpeen sille sakon täytäntöönpanosta annetussa laissa (672/2002), rikesakkomenettelystä annetussa laissa (66/1983), tieliikenne-laissa (267/1981), rikosrekisterilaissa (770/1993), sotilasoikeudenkäyntilaissa (326/1983), sotilaskurinpitolaisissa (331/1983), yhdyskuntapalvelusta annetussa laissa (1055/1996), vankeuslaissa (767/2005), nuorisorangaistuksesta annetussa laissa

(1196/2004), metsästyslaissa (615/1993) ja eläinsuojelulaissa (247/1996) säädetyn ilmoitusvelvollisuuden täyttämiseksi.

4 §

Jakeluohje ja huomautusmerkinnät

Tuomioistuimen on ilmoituksessa määrättävä ratkaisuun sisältyvien tietojen jakelusta tallettamalla jakeluohje ja ilmoituksen lähettämiseksi erikseen säädetystä määräajassa ilmoitettava ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmän välityksellä, että tiedot voidaan toimittaa jakeluohjeen mukaisesti vastaanottajille. Ilmoitusvelvollisuuden täyttämiseksi tuomioistuimen on tehtävä myös tarpeelliset huomautusmerkinnät, kun ilmoitusta välitetäessä tai vastaanotettaessa joudutaan toimimaan poikkeuksellisella tavalla.

5 §

Ilmoituksia ja merkintöjä koskevat määräajat

Oikeushallinnon viranomaisen on tehtävä tuomiotaan tai päätöstään koskeva merkintä ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään heti, kun ratkaisun lainvoimaisuustieto on selvitetty tai heti, kun oikeusaputoimiston päätös on tehty.

Käräjäoikeuden on tehtävä ilmoitus tai muu merkintä, kun valitus- ja vastavalitus-aika on päättynyt. Jos asiassa ei ole ilmoitettu tyytymättömyyttä, ilmoitus tai muu merkintä on tehtävä heti tyytymättömyyden ilmoittamiselle säädetyn määräajan päätyttyä. Ilmoitus tai muu merkintä hovioikeuden toisena oikeusasteena antamasta ratkaisusta on tehtävä heti toimituskirjan antamisen jälkeen merkinnöin, että ratkaisu on täytäntöönpanokelpoinen. Ratkaisun lopullinen lainvoimaisuustieto on ilmoitettava valitusajan päätyttyä erikseen, jos se on tiedot vastaanottavalle viranomaiselle tarpeen. Ilmoitus tai muu merkintä hovioikeuden ensimmäisenä oikeusasteena käsittelemästä asiasta on tehtävä heti valitusajan päätyttyä.

Kun käräjäoikeuden ratkaisusta tai annetusta väliaikaismääräyksestä on tarpeen ilmoittaa asiassa toimivaltaiselle viranomaiselle ennen tyytymättömyyden ilmoittami-

selle tai valituksen tekemiselle varatun ajan päättymistä, ilmoitus on tehtävä ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään odottamatta mainittujen määräaikojen päättymistä. Jos ilmoitusta ei tässä tapauksessa voida toimittaa ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmän avulla, käräjäoikeuden on toimitettava ilmoitus lähettämällä jäljennös ratkaisusta jakeluohjeineen Oikeusrekisterikeskukselle edelleen toimitettavaksi toimivaltaiselle viranomaiselle tai ilmoitettava ratkaisusta muulla sopivalla tavalla.

6 §

Ilmoitusten välittäminen eräissä tapauksissa

Kun käräjäoikeus tai hovioikeus on tuominut sotilaskurinpitolain mukaisen kurinpitorangeistuksen, Oikeusrekisterikeskuksen on toimitettava tuloste ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään talletetuista tiedoista täytäntöönpanokirjaksi sotilasoikeudenkäyttilain 13 §:ssä tarkoitettulle komentajalle. Asiassa, jonka hovioikeus on ratkaissut ensimmäisenä oikeusasteena, tuloste toimitetaan pääesikunnalle. Korkeimman oikeuden ratkaisun jäljennös on toimitettava edellä tarkoitettulle komentajalle tai, jos ratkaisu koskee hovioikeuden ensimmäisenä oikeusasteena käsittelemää asiaa, pääesikunnalle.

Oikeusrekisterikeskuksen on toimitettava tuloste ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmästä:

1) metsästyskieltoa koskevaksi ilmoitukseksi kieltoon määrätyn henkilön kotipaikan poliisille ja metsästäjärekisterin pitäjälle käräjä- tai hovioikeuden määrättyä henkilön metsästyslain mukaiseen metsästyskieltoon;

2) eläimenpitokieltoa koskevaksi ilmoitukseksi Elintarviketurvallisuusvirastolle käräjäoikeuden tai hovioikeuden määrättyä henkilön rikoslain nojalla eläimenpitokieltoon;

3) sotilasarvon menettämistä koskevaksi ilmoitukseksi pääesikunnalle käräjäoikeuden tai hovioikeuden määrättyä henkilön rikoslain 2 luvun 14 a §:n nojalla menettämään sotilasarvonsa.

Korkeimman oikeuden metsästyskieltoa, eläimenpitokieltoa ja sotilasarvon menettämistä koskevan ratkaisun jäljennös on toimitettava viranomaisille noudattaen, mitä 2 momentissa säädetään.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2010

Oikeusministeri *Tuija Brax*

Tällä asetuksella kumotaan oikeusministeriön 20 päivänä maaliskuuta 1992 antama päätös yleisten alioikeuksien ja hovioikeuksien ratkaisusta tehtävistä ilmoituksista (278/1992).

Osastopäällikkö Kari Kiesiläinen

N:o 1025

Verohallinnon päätös**vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2010

Verohallinto on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 64 §:n 1 momentin ja 76 §:n 1 momentin 5 kohdan, sellaisina kuin ne ovat laissa 504/2010, nojalla määrännyt:

1 §

Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saadut luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu, (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa) edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	155 € + 9,30 € neliömetriltä
vuosina 1961–1983	141 € + 7,30 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	152 € + 7,90 € neliömetriltä

b) Muu Suomi, edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1984	98 € + 5,30 € neliömetriltä
vuosina 1984–1991	100 € + 6,20 € neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	105 € + 7,20 € neliömetriltä

Aravarajoituslaissa (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (504/2010) 76 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuarvosta.

Jos matkatoimiston tai matkanjärjestäjän palveluksessa oleva palkansaaja, joka on työ-

sopimuksen mukaan siirtovelvollinen, joutuu ulkomaantyöskentelyn aikana työnantajan määräyksestä vaihtamaan työskentelypaikka-kuntaa ja asuntoa kalenterivuoden aikana, asuntoedun arvo lasketaan 25 m²:n mukaan.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 1,44 € neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 3,68 € neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 2,51 € neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkönkäyttöoikeuden arvo on 0,67 € neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 108 € kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 39 € kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliometriä ylittäväältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai nii-

den tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 66 € ja muun Suomen alueella 43 € kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 43 € ja muun Suomen alueella 34 € kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 5,40 € ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrä on vähintään 5,40 € ja enintään 9,00 €. Jos tämä määrä alittaa 5,40 € tai ylittää 9,00 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikutannuksineen. Jos työnantaja on sopinut ruokailupaikan kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä (sopimusruokailu), välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan ateriala ruokailupaikalle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle ateriala suorittamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitosuokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 4,05 € ateriala kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan

laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoitettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 3,24 € aterian kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennon aikana saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 4,59 € aterian kohden

14 §

Enintään 9,00 euron nimellisarvoisen, muun kuin sopimusruokailuun liittyvän ruokailulipukkeen muodossa tai muuta vastaavaa maksutapaa käyttäen järjestetyn edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 5,40 €. Nimellisarvoltaan yli 9,00 euron ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssöloapäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa aterialla ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 416 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 400 € kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 10,80 € päivää kohden tai enintään 243 € kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 2009–2011 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättyä 270 eurolla tai 18 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättyä 90 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 2006–2008 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättyä 285 eurolla tai 19 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättyä 105 eurolla tai 7 sentillä kilometriltä.

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 2006 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 0,9 % auton uushankintahinnasta lisättyä 300 eurolla tai 20 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 0,9 % auton uushankintahinnasta lisättyä 120 eurolla tai 8 sentillä kilometriltä.

Ulkomailla saatu autoetu (ennen vuotta 2008 käyttöönotetut autot)

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
	euro/kk	perusarvo euro/kk	+ kilometrikohtainen arvo euro/km
– vapaa autoetu	729	264	0,31
– auton käyttöetu	444	264	0,12

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvo voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos palkansaajan luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

18 §

Perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta.

Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukku-kaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

Ulkomailla saadun autoedun arvo määräytyy auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella 17 §:n mukaisesti. Vuoden 2007 jälkeen käyttöönotettujen autojen perusarvo lasketaan edellä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla kuitenkin niin, että auton uushankintahinta on auton hankintamaan hinta mahdollisine veroineen vähennettynä 3 400 eurolla.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, tai palkansaaja joutuu vaihtamaan luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettusta perusarvosta.

20 §

Autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrittäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850 €. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteistms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun raha-arvosta.

22 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

23 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 420 eurolla kuukaudessa tai 28 sentillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

24 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettusta ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkiriin merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Puhelinetu

25 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 20 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 20 euroa

kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista, tekstiviesteistä ja multimediaviesteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

26 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Tämän päätöksen mukaisesta edun raha-arvosta vähennetään työnantajan palkansaajalta perimä korvaus.

Voimaantulo

27 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011 ja sitä sovelletaan toimitettaessa ennakonpidätystä vuonna 2011 ja vuodelta 2011 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2010

Pääjohtaja *Mirjami Laitinen*

Ylitarkastaja Tomi Peltomäki

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1016—1025, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2010

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904